Quelle: https://manuscripta.at/?ID=9146
Copyright: Melk, Benediktinerstift

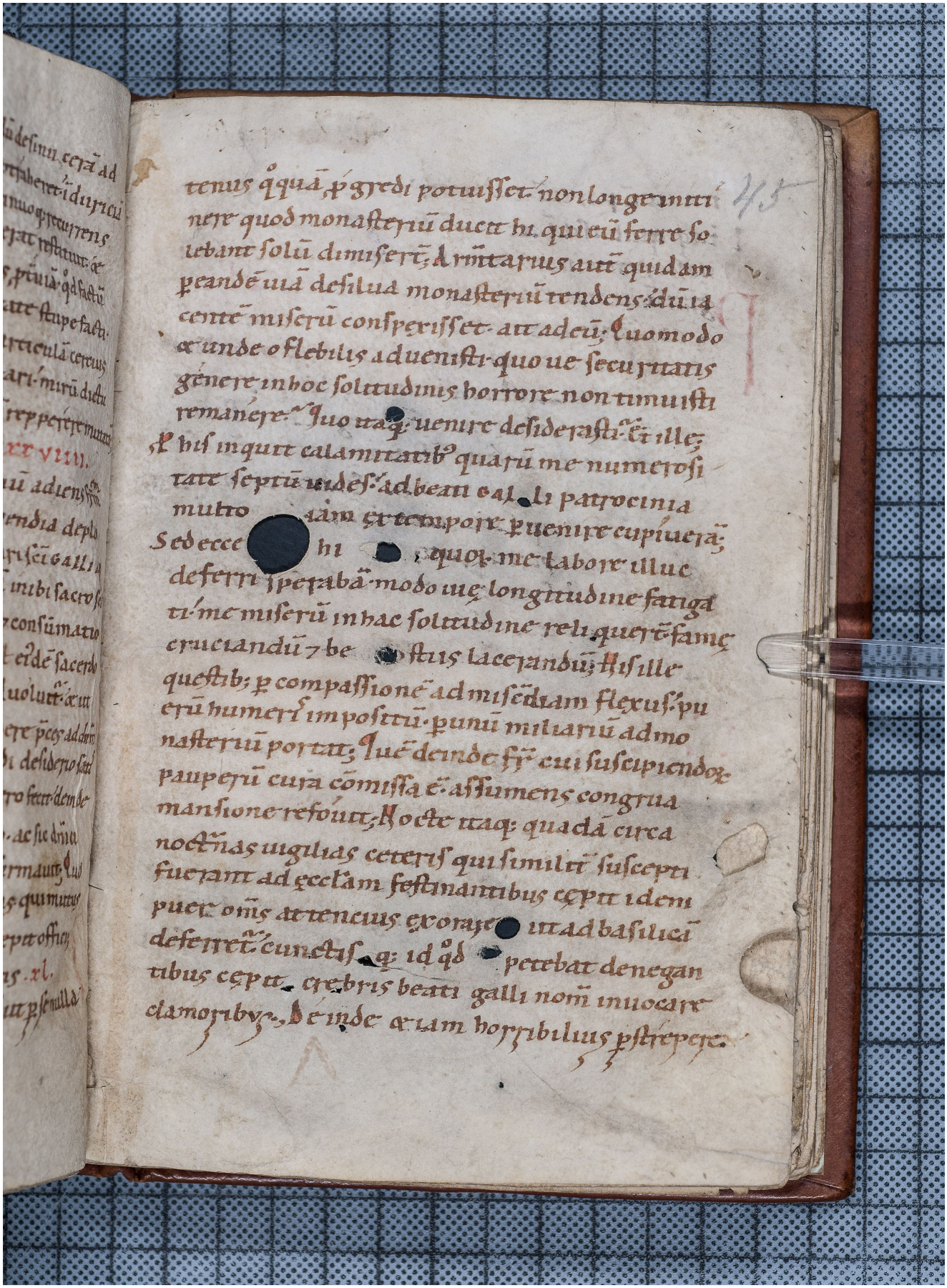

tenus q̃quã p̃ gredi potuisset non longe inti
nere quod monasteriũ ducit hi qui eũ ferre so
lebant solũ dimiserũt. Armentarius autẽ quidam
p̃ eandẽ uiã desilua monasteriũ tendens cũ ia
centẽ miserũ conspexisset. ait ad eũ. Quomodo
et unde o flebilis aduenisti. quo ue securitatis
genere in hoc solitudinis horrore non timuisti
remanere. Quo itaq; uenire desiderasti. Et ille.
Et his inquit calamitatib̃ quarũ me numerosi
tate septũ uides. ad beatũ gal[illegible]li patrocinia
multo [illegible] iam et tempore p̃uenire cupiuerã.
Sed ecce [illegible] hi [illegible] quos me labore illuc
deferri ipetabã modo ue longitudine fatiga
ti me miserũ in hac solitudine reliquerũt famę
cruciandũ 7 be[illegible]stus lacerandũ. His ille
questib; p̃ compassionẽ ad misẽdiam flexus. pu
erũ humeris impositũ. p̃ unũ miliariũ ad mo
nasteriũ portat. Quẽ deinde fr̃ cui suscipiendo
pauperũ cura cõmissa ẽ. assumens congrua
mansione refouit. Hocte itaq; quadã circa
noctũnas uigilias ceteris qui similiter suscepti
fuerant ad ecclam festinantibus cepit idem
puer omis ac tenerius exorare [illegible] ut ad basilicã
deferret. cunctis q; id q̃d [illegible] petebat denegan
tibus cepit [illegible] crebris beati galli nom̃ inuocare
clamoribus. Deinde etiam horribilius p̃strepere.